

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Bohuslava Hnízдила a soudkyň JUDr. Milady Tomkové a JUDr. Brigity Chrástilové v právní věci žalobce: **Ing. V. S.**, proti žalovanému: **Krajský úřad Libereckého kraje**, odbor sociálních věcí a problematiky menšin, se sídlem U Jezu 642/2a, Liberec 2, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 2. 2004, č. j. SOC/514/04/R/23, v řízení o námitce podjatosti soudců Krajského soudu v Ústí nad Labem, pobočka Liberec, vznesené v řízení vedeném u Krajského soudu v Ústí nad Labem, pobočka Liberec, pod sp. zn. 62 Ca 31/2004,

takto:

Soudci Krajského soudu v Ústí nad Labem, pobočka Liberec, Mgr. Karel Kostecký, Mgr. Hana Ptáčková a JUDr. Pavel Vacek **nejsou vyloučeni** z projednávání a rozhodnutí v řízení o návrhu žalobce ukončeném usnesením Krajského soudu v Ústí nad Labem, pobočka Liberec, č. j. 62 Ca 31/2004 - 39 ze dne 18. 6. 2007.

Odůvodnění:

Žalobce podal dne 2. 3. 2004 žalobu proti rozhodnutí žalovaného č. j. SOC/514/04/R/23 ze dne 20. 2. 2004. Soud v průběhu řízení o žalobě zjistil, že žalobce byl zbaven způsobilosti k právním úkonům a byl mu ustanoven opatrovník Město Jablonec nad Nisou. Opatrovník žalobce vzal žalobu dne 13. 6. 2007 zpět. Usnesením Krajského soudu v Ústí nad Labem, pobočka Liberec, č. j. 62 Ca 31/2004 - 39 ze dne 18. 6. 2007 bylo řízení v souladu s § 47 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) zastaveno.

Nálezem Ústavního soudu ze dne 13. 9. 2007, č. j. II. ÚS 303/05, byl však následně zrušen rozsudek Okresního soudu v Děčíně, kterým byl Ing. V. S. zbaven způsobilosti k právním úkonům. Podáním ze dne 2. 1. 2008 a 29. 1. 2008 žalobce vznesl námitku podjatosti soudců, kteří v již ukončené věci rozhodovali. Námitku opírá o následující skutečnosti: Mgr. Hana Burešová a Mgr. Karel Kostecký jsou osobami, kterých se týká ustanovení § 1 zákona č. 198/1993 Sb., zatímco žalobce je osobou uvedenou v § 4 stejného zákona. Oba se vůči žalobci v minulosti negativně vymezili: Mgr. Burešová podávala vůči žalobci trestní oznámení, dále působila u Okresního soudu v Jablonci nad Nisou, kde každý spor byl veden jako politický proces, pokud se dotýkal odpůrců režimu. Spolu s JUDr. Kohoutkem maří projednání další žalobcovy věci. Mgr. Kostecký jakožto dřívější prokurátor nezabránil týrání politických vězňů v Mínkovicích. Žalobce s touto osobou má obdobnou zkušenost i pokud šlo o další případy. Jako předseda senátu Krajského soudu v Ústí nad Labem zabránil odhalení skutečnosti, že k vraždě sester T. došlo vinou komunistických představitelů jablonecké policie. Spolu s Mgr. Marií Važanovou věděl, že Město Jablonec nad Nisou má ve věci sp. zn. 62 Ca 31/2004 vlastní zájem, neslučitelný s právy žalobce. Dále žalobce požaduje, aby věc byla přikázána Krajskému soudu v Brně a vůči

zmíněným soudcům aby byla vyvozena kárná odpovědnost. Mgr. Hana Ptáčková a JUDr. Pavel Vacek nebyli v textu blíže zmíněni. Námitka podjatosti byla poté Krajským soudem v Ústí nad Labem, pobočka Liberec, předložena Nejvyššímu správnímu soudu, který je podle § 8 odst. 5 s. ř. s. věcně příslušný o námitce podjatosti rozhodnout. Podle vyjádření členů senátu nejsou dány důvody jejich podjatosti.

Podle § 8 odst. 1 s. ř. s. jsou soudci vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci, jestliže se zřetelem na jejich poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům je dán důvod pochybovat o jejich nepodjatosti. Vyloučení jsou též soudci, kteří se podíleli na projednávání nebo rozhodování věci u správního orgánu nebo v předchozím soudním řízení. Důvodem k vyloučení soudce nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech. Podle odst. 5 téhož ustanovení může účastník nebo osoba zúčastněná na řízení namítnout podjatost soudce, soudní osoby, tlumočnicka nebo znalce. Námitku musí uplatnit do jednoho týdne ode dne, kdy se o podjatosti dozvěděl; zjistí-li důvod podjatosti při jednání, musí ji uplatnit při tomto jednání. K později uplatněným námitkám se nepřihlíží. Námitka musí být zdůvodněna a musí být uvedeny konkrétní skutečnosti, z nichž je dovozována. Podle ustanovení § 8 odst. 5 s. ř. s. je o námitce podjatosti věcně příslušný rozhodnout Nejvyšší správní soud; je-li namítána podjatost soudní osoby, tlumočnicka nebo znalce, senát po jejich vyjádření. (V projednávaném případě je namítána i podjatost asistentky Mgr. Marie Važanové - o této námitce tedy Nejvyšší správní soud nerozhodoval, neboť k tomu nebyl věcně příslušný.)

Nejprve je třeba uvést, že žalobce zmiňuje v daném případě v souvislosti s námitkami podjatosti také osobu předsedy Krajského soudu v Ústí nad Labem JUDr. Kohoutka a Mgr. Hanu Burešovou. K tomu Nejvyšší správní soud uvádí, že podle rozvrhu práce žalobcovu věc nerozhodovali tito soudci - tedy Mgr. Burešová, ani JUDr. Kohoutek - ale pouze soudci jmenovaní ve výroku tohoto usnesení. Rozhodování konkrétní žalobcovy kauzy pak nespadá do okruhu věcné působnosti předsedy Krajského soudu v Ústí nad Labem JUDr. Kohoutka. Proto o podjatosti, či nepodjatosti těchto soudců Nejvyšší správní soud ve výroku tohoto usnesení nerozhodoval.

Námitka podjatosti vůči Mgr. Haně Ptáčkové a JUDr. Pavlovi Vackovi nebyla nijak konkrétně zdůvodněna. Podle § 8 odst. 5 s. ř. s. přitom námitka musí být zdůvodněna a musí být uvedeny konkrétní skutečnosti, z nichž je dovozována. Konkretizace důvodů byla uvedena pouze vůči osobě Mgr. Karla Kosteckého (nespokojenost s jeho dřívější činností, nedůvěra v jeho osobu - viz výše). K tomu Nejvyšší správní soud uvádí: Soudci jsou vyloučeni z projednávání věci pro jejich poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům. Poměr k věci vyplývá především z přímého právního zájmu soudce na projednávané věci; tak je tomu v případě, kdyby byl sám účastníkem řízení, nebo v případě, že by mohl být rozhodnutím soudu přímo dotčen na svých právech (např. kdyby jinak mohl být vedlejším účastníkem). Vyloučen je také soudce, který získal o věci poznatky jiným způsobem než z dokazování při řízení (např. jako svědek vnímal skutečnosti, které jsou předmětem dokazování). Soudcův poměr k účastníkům nebo k jejich zástupcům může být také založen především příbuzenským nebo jemu obdobným vztahem, např. vztahem přátelským či naopak zjevně nepřátelským. Zákon přitom přímo vylučuje, aby důvodem pochybnosti o soudcově nepodjatosti mohly být okolnosti, které spočívají buď v jeho postupu v řízení v projednávané věci, nebo v jeho rozhodování v jiných věcech. V postupu soudce při projednávání konkrétní věci se totiž projevuje samotný výkon soudnictví a tyto okolnosti samy o sobě nemohou být důvodem k pochybnosti o nepodjatosti soudce. V daném případě žalobce uvádí celou řadu skutečností, žádná z nich však nesvědčí o přímém poměru jmenovaných soudců k věci, nebo k účastníkovi - žalobci. Ani soudci si takového poměru nejsou vědomi, jak vyplývá z jejich vyjádření k námitce podjatosti. V posuzované věci je třeba uvést, že rozhodnutí o vyloučení soudce z důvodů uvedených v § 8 odst. 1 s. ř. s.

představuje výjimku z ústavní zásady, podle níž nikdo nesmí být odňat svému zákonnému soudci s tím, že příslušnost soudu i soudce stanoví zákon (čl. 38 odst. 1 Listiny základních práv a svobod). Vzhledem k tomu lze vyloučit soudce z projednávání a rozhodnutí přidělené věci jen výjimečně a ze skutečně závažných důvodů, které mu reálně brání rozhodnout v souladu se zákonem nezaujatě a spravedlivě. Žalobcem tvrzené důvody, jak bylo výše uvedeno, nejsou tohoto charakteru a důvod pochybovat o nepodjatosti členů senátu, kteří rozhodovali v dané věci, nelze dovést ani z vyjádření těchto soudců, v kterých potvrzují, že k věci, ani k účastníkům a jejich zástupcům nemají žádný osobní vztah. O případné podjatosti uvedených soudců pak nesvědčí ani jiná skutečnost obsažená ve spise. Pro úsudek o podjatosti soudce a nemožnosti rozhodnout v důsledku toho nestranně a nezávisle není dostačující toliko obecné či subjektivní přesvědčení žalobce. Z uvedených důvodů Nejvyšší správní soud vznesené námitce podjatosti jmenovaných soudců nevyhověl, což vyjádřil ve výroku tohoto usnesení (§ 8 odst. 5 s. ř. s.).

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 29. dubna 2008

JUDr. Bohuslav Hnízdl
předseda senátu